

úplně nevyšlo. Když si pospíší, snad se ještě stihne napít.

Kiki se snesla na měkký břeh rybníčku. Položila si košíček na zem, naklonila se k hladině a růžovým jazýčkem si nabírala

vodu do tlamičky. Snažila se být co nejvíc potichu.

Nechtěla probudit mûry, které se teprve před chvílí uložily do postýlek.

Hmm, říkala si v duchu, takhle je to lepší! Voda byla lahodná. Díky měsíčním paprskům chutnala jako med. Kiki si olízla rty, roztáhla křídla a vydala se na další cestu.

Konečně se dostala až k nádhernému údolí, v jehož středu se třpytilo jezírko. Na jeho hladině se válela stříbrná mlha. Jakmile sluníčko vykouklo zpoza

